

biuletyn

parafialny

Msze św. w niedziele:

7:00, 8:30, 10:00, 11:30, 13:00, 18:00 i 20:00

W tygodniu: 7:00, 8:00 i 18:00 (kościół ponorberthański)

Koronka do Miłosierdzia Bożego:

wtorek o godz. 17.30

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy:

środa 17:45

EWANGELIA NA NIEDZIELĘ

KOMETARZ

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane». Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!» Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ, i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę». A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym». Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: «Pan mój i Bóg mój!» Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli». I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

„Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny”. Druga niedziela Wielkiej Nocy eksponuje miłosierdzie Boże, które według wielu teologów jest najważniejszym przymiotem Boga. Zauważył ten przymiot Psalmista. Zauważył Zachariasz, wysławiając w swoim kantyku Boga za miłosierdzie okazane ojcom. Miłosierdzie Boże udzielane z pokolenia na pokolenia wystawiała Maryja w *Magnificat*. Z Maryi 2000 lat temu narodził się Syn Boży, aby dzieło Bożego miłosierdzia najpełniej objawić i zrealizować. Cała ziemską działalność Jezusa przybliżyła ludziom Boga wiernego człowiekowi, współczującego mu, podnoszącego go na duszy i na ciele. Śmierć i Zmartwychwstanie Chrystusa otwarło przeobfite strumienie Bożego miłosierdzia, w których Chrystus natychmiast po swoim zmartwychwstaniu zapragnął niejako skąpać i oczyścić każdego grzesznika. Dlatego jeszcze w dniu Zmartwychwstania ustanowił sakrament udzielania się Bożego miłosierdzia każdemu, kto jest go spragniony. Każda spowiedź św. jest świadectwem, że Pan nie przestaje być miłosierny, że człowiek chcący w pełni być sobą, nie może się obejść bez Bożego miłosierdzia. Ono przywraca człowiekowi naruszoną lub nawet utraconą godność. Ono odnawia więzy człowieka z Bogiem i z innymi ludźmi.

KOMENTARZ

Mijające stulecie stało się wyjątkowym świadkiem tego, że obfitość Bożego miłosierdzia rozlewa się na ludzi także w sposób pozasakramentalny, oczywiście w niczym rzeczywistości sakramentalnej nie pomniejszając. Kult obrazu Chrystusa Miłosiernego czy odmawianie Koronki to praktyki propagowane przez kanonizowaną dzisiaj siostrę Faustynę. Dzięki niej ludzkość dzisiaj coraz lepiej rozumie, że ostateczny ratunek ma tylko w Bożym miłosierdziu.

Jezus Chrystus nauczał, że miłosierdzie jest dla miłosiernych. Domagał się zatem nie tylko kultu, ale i życiowej postawy pełnej miłosierdzia wobec bliźnich. Ewangeliczny opis Sądu Ostatecznego przypomina to bardzo wyraźnie. Żyli tą nauką pierwsi chrześcijanie, rozdzielający dobra materialne każdemu według potrzeby. Kończący się wiek XX już bywa oceniany jako wiek wyjątkowych okrucieństw, totalitaryzmów, wojen, obozów, wybuchów atomowych, wiek najliczniejszych zastępów męczenników. W takim właśnie wieku przybiera na sile kult Bożego Miłosierdzia. W takim wieku pojawiają się na świecie giganty miłosierdzia, jak Matka Teresa z Kalkuty.

Zaborzy, wojny światowe, represje komunistyczne, stan wojenny, internowania czy trwające dotąd w naszej ojczyźnie transformacje społeczne wyzwoliły ogromne rezerwuary czynów dyktowanych miłosierdziem. Podejmowane one były zarówno przez rzesze zagranicznych dobroczyńców, jak i przez tysiące Polaków. Nie sposób wyliczać nazwisk, środowisk, świeckich czy kościelnych dzieł charytatywnych. Jest jednak rzeczą pewną, że

w naszych czasach nie zabrakło pokolenia doświadczającego miłosierdzia Bożego i ludzkiego. Nie zabrakło też liczego pokolenia świadczącego miłosierdzie. Bóg sprawił, że wiek naznaczony niewymownym złem równocześnie okazał się wiekiem naznaczonym niezwykłym bogactwem miłosierdzia. Pokoleniu okrutników odpowiedziało pokolenie miłosiernych. Warto wspomnieć bp. Czesława Domina, który zarówno kult Miłosierdzia, jak i czynienie miłosierdzia uczynił główną treścią swojej pasterskiej posługi. W „Zwiastunie” — piśmie Kościoła ewangelicko-augsburskiego — pisano kiedyś o nim jako o „biskupie ubogich”. Wydany niedawno album o życiu i działalności Księdza Biskupa opatrzono najtrafniejszym tytułem „Rozmiłowany w miłosierdziu”.

Chcimy wszyscy tworzyć pokolenie miłosiernych i miłosiernym czyńmy oblicze Kościoła trzeciego tysiąclecia.

ŻYCIORYS ŚW. SIOSTRY FAUSTYNY

Znana na całym świecie apostołka Miłosierdzia Bożego, zaliczana do grona wybitnych mistyków Kościoła św. siostra Faustyna Kowalska, urodziła się 25 sierpnia 1905 r., w Głogowcu woj. łódzkie. W biednej, katolickiej rodzinie chłopskiej, jako trzecie z dziesięciorga dzieci. Na chrzcie, który odbył się w kościele parafialnym w Świniach Warckich otrzymała imię Helena. Od dzieciństwa odznaczała się pobożnością, umiłowaniem modlitwy, pracowitością, posłuszeństwem oraz wielką wrażliwością na ludzką biedę. Pomimo tego, że do szkoły chodziła niecałe trzy lata, w pozostawionym „Dzienniczku” niezwykle przejrzystym językiem, opisała dokładnie to, co chciała powiedzieć, bez dwuznaczności, z wielką prostotą i precyzją.

W tymże „Dzienniczku” pisze o swoich dziecięcych przeżyciach:

„.Łaskę powołania do życia zakonnego, czułam od siedmiu lat; w siódmym roku życia usłyszałam pierwszy raz głos Boży w duszy czyli zaproszenie do życia doskonalszego, ale nie zawsze byłam posłuszna głosowi łaski. Nie spotkałam się z nikim takim, kto by mi te rzeczy wyjaśnił”.

Jako szesnastoletnia dziewczyna opuściła dom rodzinny i zamieszkała w Aleksandrowie k. Łodzi a później w Łodzi, aby jako służąca zarabiać na własne utrzymanie i pomagać rodzicom. W tym czasie pragnienie wstąpienia do Zakonu stopniowo w niej dojrzewało. Ponieważ rodzice nie zgadzali się na taką decyzję, Helenka usiłowała zagłuszyć w sobie wezwanie Boże.

Po latach wspomina o tym w swoim „Dzienniczku”:

“W pewnej chwili byłam z jedna z sióstr swoich na balu. Kiedy się wszyscy najlepiej bawili, dusza moja doznawała wewnętrznych udręczeń. W chwili, kiedy zaczęłam tańczyć, nagle ujrzałam obok Jezusa. Jezusa umęczonego, obnażonego z szat, okrytego całego ranami, który mi powiedział te słowa: Dokąd cię cierpią będę i dokąd mnie zwodzić będziesz? W tej chwili umilkła wdzięczna muzyka, znikło sprzed oczu moich towarzystwo, w którym się znajdowałam, pozostał Jezus i ja. Usiadłam obok swej drogiej siostry, pozorując to, co zaszło w duszy mojej, bólem głowy. Po chwili opuściłam potajemnie towarzystwo i siostrę, udałam się do katedry Św. Stanisława Kostki (w Łodzi). Godzina już zaczęła szarzyć, ludzi było mało w katedrze; nie zwracając uwagi na nic, co się wokoło dzieje, padłam krzyżem przed Najświętszym Sakramentem i prosiłam Pana, aby mi raczył dać poznać, co mam czynić dalej. Wtem usłyszałam te słowa: Jedź natychmiast do Warszawy, tam wstąpisz do klasztoru. Wstałam od modlitwy i przyszedłam do domu, załatwiłam rzeczy konieczne. Jak mogłam, zwierzyłam się siostrze z tego, co zaszło w duszy, kazałam pożegnać rodziców, i tak w jednej sukni, bez niczego przyjechałam do Warszawy” (Dz. 9–10).

W Warszawie szukała dla siebie miejsca w wielu Zakonach, ale wszędzie jej odmawiano. Dopiero 1 sierpnia 1925 r. zgłosiła się do Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia przy ul. Żytniej i tutaj została przyjęta. Przedtem, aby spełnić warunki musiała zapracować na osobistą wyprawę jako pomoc domowa u wielodzietnej rodziny w okolicach Warszawy.

ŻYCIORYS ŚW. SIOSTRY FAUSTYNY

O odczuciach jakie jej towarzyszyły po wstąpieniu do Zakonu napisała w „Dzienniczku”:

„Zdawało mi się, że wstąpiłam w życie rajskie. Jedną się wyrzywała z serca mojego modlitwa dziękczynna” (Dz. 17).

W Zgromadzeniu otrzymała imię – siostra Maria Faustyna. Nowicjat odbyła w Krakowie i tam w obecności bpa St. Rosponda złożyła pierwsze, a po pięciu latach, wieczyste śluby zakonne: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Pracowała w kilku domach Zgromadzenia, najdłużej w Krakowie, Wilnie i Płocku, pełniąc obowiązki kucharki, ogrodniczki i furtki. Na zewnątrz nic nie zdradzało jej niezwykle bogatego życia mistycznego. Gorliwie spełniała swe obowiązki, wiernie zachowywała wszystkie reguły zakonne, była skupiona i milcząca, a przy tym naturalna, pogodna, pełna życzliwej i bezinteresownej miłości dla bliźnich. Surowy tryb życia i wyczerpujące posty, jakie sobie narzucała jeszcze przed wstąpieniem do Zgromadzenia, tak osłabiły jej organizm, że już w postulacie trzeba było ją wysyłać na leczenie.

Po pierwszym roku nowicjatu przyszły niezwykle bolesne doświadczenia mistyczne, tzw. ciemnej nocy, a potem cierpienia duchowe i moralne związane z realizacją posłannictwa, jakie otrzymała od Pana Jezusa. Siostra Faustyna swoje życie złożyła Bogu w ofierze za grzeszników, aby ratować ich dusze i z tego tytułu doznawała różnych cierpień.

W ostatnich latach życia wzmogły się dolegliwości organizmu: rozwinęła się gruźlica, która zaatakowała płuca i przewód pokarmowy. Z tego powodu dwukrotnie, po kilka miesięcy, przebywała na leczeniu w szpitalu.

Zupełnie wyniszczona fizycznie, ale w pełni dojrzała duchowo, mistycznie zjednoczona z Bogiem, zmarła w Krakowie–Łagiewnikach 5 października 1938 r. w opinii świętości, mając zaledwie 33 lata, w tym 13 lat życia zakonnego. (Z przypisów „Dzienniczka św. siostry Faustyny”, str. 9-10)

30 kwietnia 2000 r. papież Jan Paweł II ogłosił Siostrę Faustynę Kowalską świętą oraz drugą Niedzielę Wielkanocną ustanowił Świętem Bożego Miłosierdzia dla całego Kościoła.

Święta s. M. Faustyna Kowalska

DZIENNICZEK

Miłosierdzie Boże
w duszy mojej

INTENCJE

PONIEDZIAŁEK 12.04.2021	7:00	1. Za + Martę i Konrada Soldatke 2. Za + Irenę i Gerarda Kur, brata Mariana Kur, Antoniego i Elżbietę Stromskich oraz dziadków z ob. Stron 3. Za + Jerzego Skalskiego
	8:00	1. Za + Zbigniewa (greg 9)
	18:00	1. Za + Norberta i Jadwigę 2. Za + Władysława i Tomasza Czarnogórskich
WTOREK 13.04.2021	7:00	1. Za + Stanisława Kwidzińskiego i szwagra Leona 2. O Boże bł. i potrzebne łaski dla Marii i Czesława
	8:00	1. Za + Zbigniewa (greg 10) 2. Za + Wandę Łukaszuk
	18:00	1. O Boże bł i opiekę M. Bożej dla Maćka w dniu 7 ur. 2. Za + Jadwigę Trybul w 18 r. śm.
ŚRODA 14.04.2021	7:00	1. Za + Sebastiana Ranachowskiego - int. od zakł. pog.
	8:00	1. Za + Franciszka Lis w 11 r. śm. 2. Za + Zbigniewa (greg 11) 3. Za + Magdalenę Chodowską
	18:00	1. Za + Marię Klawikowską w 4 r. śm. oraz + Michała Klawikowskiego w 39 urodziny 2. W intencji Franciszki i Ignacego Czapiewskich
CZWARTEK 15.04.2021	7:00	1. Za + Agnieszkę , Brunona i Macieja Sikora 2. Za + Aleksandrę Stedańską
	8:00	1. Za + Zbigniewa (greg 12)
	16:00	1. Ślub: Dominika i Sławomir
	18:00	1. Za + rodziców: Wiktora i Genowefę Reglińskich 2. Za + Jana i Agatę Dejk oraz ojca Augustyna
PIĄTEK 16.04.2021	7:00	1. O wypełnienie woli Bożej w rodzinie i o zdrowie i dary Ducha św. dla Szymona 2. Za + Teresy Kołosowską w 5 r. oraz zm. bracia
	8:00	1. Za + Zbigniewa (greg 13)
	18:00	1. Za Ojczyznę, Ojca Świętego, radio Maryja i telewizję Trwam 2. Za + Konrada Hejmowskiego, teściów i rodziców
SOBOTA 17.04.2021	7:00	1. Za + Krystynę Płotka w 1 r. śm. 2. Za + Helenę Reggel w 34 r. śm.
	8:00	1. Za + Zbigniewa (greg 14)
	18:00	1. Dziękczynna w 12 r. ślubu Jadwigi i Jreneusza 2. Za + Jadwigę Hirsch, Annę i Pawła Bisewskich, Pawła Staroszczyk i Andrzeja Hinc
III NIEDZIELA WIELKANOCNA 18.04.2021	7:00	1. Za + brata Stanisława w 1 r. sm.
	8:30	1. Za + Zbigniewa (greg 15)
	10:00	1. Za Parafian
	11:30	1. Za + Agnieszkę, Michała i Jadwigę Gołąbek
	13:00	1. Za + Andrzeja Kitowskiego i brata Kazimierza
	18:00	1. Za + syna Rafała i rodziców z ob. Stron
20:00	1. Za + Danutę i Jerzego Gajkowskich	

- 1. Dzisiejsza niedziela jest Świętem Miłosierdzia Bożego i odpowiedzią** prośbę, jaką skierował Pan Jezus za pośrednictwem św. siostry Faustyny o takie święto dla całego Kościoła. Święto Miłosierdzia to dzień odpustu w sąsiedniej żukowskiej parafii. Pamiętajmy w modlitwie o jej duszpasterzach i całej wspólnocie wiernych. Dzisiaj o godz. 15.00 Koronka do Bożego. Przed kościołem zbiórka do puszek na potrzeby Caritas Archidiecezji Gdańskiej. Nasz Parafialny Zespół Caritas składa na koniec Mszy św. sprawozdanie ze swojej rocznej działalności.
- 2. Adoracja w kościele św. Jana** jest od poniedziałku do piątku od 9.00 do 19.00. W środę modlitwa uwielbienia w godz. 19.00-20.00.
- 3. W czwartek o 19.00 kolejne spotkanie w ramach projektu DOM - Dekanalne Oratorium Młodych.** Oratorium to miejsce spotkania z Bogiem i drugim człowiekiem. Ideą spotkań jest wspólna modlitwa młodzieży oraz za młodzież. Zapraszamy wszystkich młodych!
- 4. Spotkania duszpasterskie:**
 - Spotkanie młodzieży starszej „18+ dla Jezusa” w czwartek w ramach programu DOM.
 - Spotkanie oazowe młodzieży w czwartek o 19.00 w ramach programu DOM.
 - Próba scholii dziecięcej w sobotę o godz. 9.30 w kościele
 - Oaza Dzieci Bożych wznawia swoje spotkania w sobotę o 11.00 w kościele poklasztornym
 - W Piątek dzień modlitw Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. Modlitwy w tej intencji o 17.30 w kościele. Potem Msza św. wraz ze świadectwem osób z Krucjaty.
 - Spotkania dzieci komunijnych w tym tygodniu: mających I Komunię zaplanowaną na:
 - 22 maja o godz. 10.00 przychodzą we wtorek 13.04 o godz. 16.30;
 - 22 maja o godz. 12.00 w środę 14.04 o godz. 16.30;
 - 23 maja o godz. 10.00 w środę 14.04 o godz. 18.45;
 - 23 maja o godz. 11.30 w czwartek 15.04 o godz. 16.30.Proszę, aby z dzieckiem obowiązkowo przyszedł jeden rodzic. Pozostałe grupy mają wolne. Pierwsza spowiedź dla dzieci przygotowujących się do I Komunii, które jeszcze do niej nie przystąpiły, będzie we wtorek 13 kwietnia po wieczornej Mszy.
- 5. Bardzo dziękujemy za ofiary złożone dzisiaj na tacę remontowo-inwestycyjną. To ostatnia zbiórka** na pokrycie kosztów wycinki drzew oraz nowe nasadzenia.
- 6. Kolejne nauki przedmażeńskie odbędą się w kościele św. Jana** w dniach 19-20-21-22 kwietnia 2021 o godz. 19.00.
- 7. Odeszli z naszej wspólnoty parafialnej:** śp. Walburga Serkowska, l. 101, Roman Muller, l. 82 oraz Andrzej Kondziela l. 58 z Żukowa oraz Monika Richert, l. 93, z Borkowa. Pomódlmy się za nich i za zmarłych z naszych rodzin: „Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im wieczne spoczywanie”.

